

Arrest

nr. 263 914 van 19 november 2021
in de zaak RvV X/ IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat S. BENKHELIFA
Chaussée de Haecht 55
1210 BRUXELLES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 18 november 2021 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 11 november 2021 houdende de terugdrijving.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van Mr. CALLEWAERT, die *loco* Mr. BENKHELIFA verschijnt voor de verzoekende partij en van Mr. SCHREURS, die *loco* Mr. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij komt op 11 november 2021 aan in de nationale luchthaven van Zaventem vanuit Addis Ababa (Ethiopië). Hij is in het bezit van een "traveldocument" van Roemenië.

Op 11 november 2021 wordt verzoekende partij gehoord door de Federale Politie te Zaventem. Een administratief verslag vreemdelingencontrole is opgesteld.

Op 11 november 2021 wordt voor verzoekende partij de beslissing tot teruggedrijving genomen. Deze beslissing, die verzoekende partij dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"afkomstig uit Addis Ababa via Cairo met vliegtuig vluchtnr. MS725, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Betrokkene verklaart een vriend te willen bezoeken, doch kan geen adres noch telefoonnummer geven en hij zijn vriend niet bereiken. Hij verklaart verder vanavond per bus naar Roemenië te willen afreizen, doch heeft geen ticket of reservatie voor de bus. Hij kan dus geen vervoersbewijs voorleggen en kan bijgevolg niet aantonen dat hij de visumvrije periode van 90dagen op 180 zal respecteren. Hij is niet in het bezit van een bewijs van logies."

Dit is de bestreden beslissing.

Er wordt een repatriëring voorzien naar Cairo op 25 november 2021.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, is erop gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, *a fortiori*, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (*cf.* RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Artikel 43, § 1 van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst

dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en - op het eerste gezicht onbetwistbaar - moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

2.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

Het uiterst dringend karakter wordt niet betwist door de verwerende partij.

In casu is de verzoekende partij van haar vrijheid beroofd met het oog op haar verwijdering. Zij maakt aldus het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. Het staat dus vast dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en derhalve niet effectief zal zijn.

Verzoekende partij heeft alert en diligent gereageerd.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.3.2. De beoordeling van deze voorwaarde

2.3.2.1 In het enige middel voert de verzoekende partij de schending aan van het 'recht van vrij verkeer', van de Verordening (EG) nr. 1932/2006 van de Raad van 21 december 2006 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van deze plicht zijn vrijgesteld, van artikel 3, §1, 61/1/1 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het EVRM, artikel 33 van de Conventie van Genève, van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel en machtoverschrijding.

2.3.2.2 In het eerste onderdeel van het middel betoogt verzoekende partij dat haar recht van vrij verkeer en het feit dat zij vrijgesteld is van een visumplicht wordt miskend door de bestreden beslissing. Zij wijst erop dat zij over het vluchtelingenstatuut beschikt en over een verblijfstitel beschikt van Roemenië. Zij mag aldus vrij de Europese Unie binnenkomen en verder reizen naar Roemenië.

In weerwil van het betoog van verzoekende partij wordt haar niet de toegang tot het grondgebied verhinderd omdat zij niet beschikt over een visum. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat verzoekende partij daarentegen niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven. De bestreden beslissing is genomen met toepassing van artikel 3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt daarbij gemotiveerd dat dat verzoekende "*bijgevolg niet (kan) aantonen dat hij de visumvrije periode van 90dagen op 180 zal respecteren.*" Verzoekende partij weerlegt het motief niet door erop te wijzen dat zij niet visumplichtig is, nu haar niet wordt verweten niet over een visum te beschikken. Verzoekende partij kan ook geen beroep doen op het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten met toepassing

van de Richtlijn 2004/38/EG. De voormelde Richtlijn heeft betrekking op de burgers van de Unie en hun familieleden. Verzoekende partij die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, toont niet aan een burger van de Unie te zijn. Het feit dat verzoekende partij in het bezit is van een verblijfstitel voor Roemenië, stelt haar niet vrij van de voorwaarden voorzien in artikel 3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2.3 In het tweede onderdeel van het middel betoogt verzoekende partij dat de doelstelling van de reis heel duidelijk is. Zij heeft verklaard de bus te willen nemen naar Roemenië.

Artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, waarvan verzoekende partij eveneens de schending aanvoert, bepaalt het volgende:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

(...)

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf;

(...)

De beslissing wordt genomen door de minister of, behalve in het geval bedoeld in het eerste lid, 6°, door zijn gemachtigde. In de in het eerste lid, 1° of 2°, bedoelde gevallen, kunnen de met de grenscontrole belaste overheden de beslissing zelf nemen.

Wanneer overwogen wordt om de toegang te weigeren aan een vreemdeling die in het bezit is van een geldig visum, beslist de bevoegde overheid eveneens of het visum moet worden nietig verklaard of ingetrokken.

De met de grenscontrole belaste overheden drijven de vreemdeling aan wie de toegang geweigerd wordt terug en, in voorkomend geval, verklaren zij het visum nietig of trekken zij het in.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden en regels voor de toepassing van dit artikel vaststellen.”

In de bestreden beslissing wordt vervolgens gemotiveerd: *“Betrokkene verklaart een vriend te willen bezoeken, doch kan geen adres noch telefoonnummer geven en hij zijn vriend niet bereiken. Hij verklaart verder vanavond per bus naar Roemenië te willen afreizen, doch heeft geen ticket of reservatie voor de bus. Hij kan dus geen vervoersbewijs voorleggen en kan bijgevolg niet aantonen dat hij de visumvrije periode van 90dagen op 180 zal respecteren. Hij is niet in het bezit van een bewijs van logies.”*

Het is niet kennelijk onredelijk om te oordelen dat geen documenten worden overlegd ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf, nu verzoekende partij geen vervoerbewijs noch reservatie kan voorleggen in verband met de bus die zij wenst te nemen naar Roemenië en niet in het bezit is van een bewijs van logies. Evenmin kent de verzoekende partij het adres of telefoonnummer van een vriend die zij wenst te bezoeken. Verzoekende partij weerlegt het motief niet door opnieuw te verklaren dat zij de bus wenst te nemen naar Roemenië zonder evenwel een vervoerbewijs of reservatie voor te leggen. Ter terechtzitting wordt aan de raadsman van de verwerende partij de vraag gesteld of verzoekende partij alsnog de mogelijkheid heeft om via het boeken van een vlucht terug te keren naar Roemenië. De terechtzitting is geschorst voor een 10 tal minuten zodat de raadsman deze vraag kon verifiëren bij de Dienst Vreemdelingenzaken. De raadsman stelt dat hij de bevestiging heeft gekregen van de Dienst Vreemdelingenzaken dat de verzoekende partij alsnog een vlucht kan boeken naar Roemenië en de mogelijkheid heeft om terug te keren naar Roemenië. Verzoekende partij dient deze reis evenwel zelf te bekostigen. Tijdens de terechtzitting wordt eveneens een mail overgemaakt aan de Raad waarin dhr. K.P. van de juridische dienst, Dienst Vreemdelingenzaken bovendien stelt dat aan de verzoekende partij drie dagen geleden reeds de mogelijkheid werd geboden om een vlucht te boeken naar Roemenië. Ondanks dat verzoekende partij drie dagen geleden deze mogelijkheid niet heeft aangegrepen kan zij er thans nog steeds voor opteren.

Verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij haar bevoegdheid overschrijdt door haar te repatriëren naar Egypte terwijl zij niet over een verblijfstitel beschikt voor Egypte.

Aan de verzoekende partij wordt de toegang tot het Belgische grondgebied geweigerd. Verzoekende partij wordt vervolgens ‘teruggedreven’ van waar zij komt. Waar verzoekende partij betoogt dat zij niet naar Egypte kan terugkeren omdat haar visum voor Egypte is verlopen maakt zij niet aannemelijk dat zij zich geen visum meer kan aanschaffen. Zij maakt evenmin aannemelijk dat zij vanuit Egypte geen vlucht kan boeken naar Roemenië. In de nota met opmerkingen wijst de verwerende partij erop dat er tal

van vluchten vanuit Egypte naar Roemenië vertrekken. Waar verzoekende partij in bijlage van het verzoekschrift verwijst naar een artikel over gewelddadig racisme tegen de Afrikaanse migrant toont zij niet aan dat zij dient terug te keren als migrant. Niets belet haar vanuit Egypte een vlucht te nemen naar Roemenië. Overigens, zoals hierboven reeds besproken, wordt verzoekende partij evenmin belet om heden een vlucht te boeken naar Roemenië en zij kan aldus vermijden dat zij dient terug te keren naar Egypte.

In het derde en vierde onderdeel betoogt verzoekende partij dat zij evenmin kan terugkeren naar Ethiopië omdat er een risico bestaat op refoulement naar Eritrea en omdat zij vreest er 'niet meer weg te geraken' door de toenemende spanningen in Ethiopië. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat verzoekende partij wordt gerepatrieerd naar Ethiopië doch integendeel naar Caïro. Ook in de nota met opmerkingen wordt er duidelijk gesproken over een terugkeer naar Egypte. Er is, blijkens de stukken van het administratief dossier, een vlucht voorzien op 25 november 2021 naar Caïro. Bovendien wordt haar nog steeds de mogelijkheid geboden om vanuit Brussel Nationale luchthaven een vlucht te boeken naar Roemenië. De kritiek dat zij niet kan terugkeren naar Ethiopië is aldus niet dienstig.

Het middel is *prima facie* niet ernstig.

2.3.3. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat geen van de onderdelen van het middel ernstig is.

2.3.4. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg niet voldaan. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. N. VERBRUGGHE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. VERBRUGGHE

N. MOONEN